

høre på, hvad der bliver sagt. Vi er da heller ikke fremmede over for at ændre noget ved det her lovforslag. Det er jo demokratiets almindelige mulighed, at dem, der kommer i udvalget, bliver der også lyttet til, og det vil vi selvfølgelig også gøre.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg vil gerne kvittere for de bemærkninger, der kom fra fru Vibeke Peschardt; det synes jeg var helt reelt.

Så har jeg sådan set ikke så meget andet at sige til det, end at det faktisk er sådan, at hvis man skal have stormflodserstatning, så er kravet en brandforsikring. Man kan sige, jamen så må vi diskutere det i udvalget. Det er sådan set bare det.

Jeg forstår så også, at fru Vibeke Peschardt er enig med mig i, at der ikke findes andre end skovbrugere, der bliver pålagt det her, og det skal man lade være med. Det, der virkelig er en frustration, er, at man siger: I skal som det eneste erhverv pålægges en forsikring, det, vi kalder en økonomisk forsikring. Det skal man ikke gå ud og fortælle folk, og det er også imod, hvad vi normalt gør. Der siger vi: Driftstab må man da selv tage. Hvis det er det, folk vil, så synes jeg, vi skal lade dem gøre det. Men jeg kvitterer for svaret og tror, at vi får en god debat om det i udvalget.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Så er det fru Vibeke Peschardt for en kort bemærkning, og derefter er det hr. Keld Albrechtsen som ordfører.

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Jeg havde ellers besluttet mig for ikke at styrte herop en gang til og svare, men jeg vil bare sige: Driftstabsforsikring. Når man står med en knækket skov til 8 mio. kr., som en af deputationerne i udvalget gjorde, hvordan skal man nogen sinde kunne få forsikrings-selskabet til at tage sådan en sag og overleve i sit erhverv?

Keld Albrechtsen (EL):

Det er for så vidt med stille undren, man ser de borgerlige partiers optræden i denne sag, vil jeg sige, for de borgerlige ordførere fører sig frem, som om de skulle være skovbrugets repræsentanter, og de er nærmest i stand til at fremstille denne sag, som om skovbruget nu nærmest bli-

ver forfulgt af staten med det her forslag. Som vi har læst det, men det er muligt, jeg tager fejl, kommer det her forslag, hvis det bliver vedtaget, til at koste staten millioner af kroner for at redde erhvervet, så det er sådan en lidt underlig fremstilling at lytte til.

Jeg håber da, at det her er et signal om, at hvis der er mennesker i det her samfund, som kommer i vanskeligheder, så bor vi i et samfund, som er præget af en solidaritet, der gør, at vi rykker dem til undsætning, men jeg håber så også, at man vil være lige så generøs, hvis det er mennesker med mindre formue- og indtægtsforhold, end skovejere normalt har, som kommer i vanskeligheder, og at der så også er flere hundrede millioner kroner at finde i statskassen til dem.

Når det er sagt, kan vi godt i Enhedslisten acceptere denne forsikringsmodel. Det, der for vores vedkommende bliver vigtigt at drøfte med regeringen, bliver, om det her kan udformes på en sådan måde, at den berettigede offentlige interesse i at påvirke de samfundsværdier, der ligger i skovene, også bliver varetaget, når nu staten skal bidrage med så mange penge.

Vi er bekymret over, at der kommer disse træsorter ind i Danmark, som jo reelt ikke er robuste, og som vælter, når stormene kommer, og derfor ville vi gerne have indarbejdet i det her, at det begreb robust altså også skal være robust, og noget af det, man henviser til, f.eks. douglasgran og ædelgran, er måske på nogle måder robust, men altså ikke robust på den måde som træer, der normalt gror i Danmark, er, så efter vores opfattelse skal man altså prioritere de træsorter, som naturligt vokser i Danmark.

Vi er naturligvis også tilhængere af, at man får bekæmpelsesmidler, kunstgødning og sprøjtemidler ud af skovrejsningen.

Vi har altså nogle miljømæssige ønsker, som vi vil arbejde for under udvalgsbehandlingen kommer ind, og det håber jeg da så at vi kan nå til enighed med regeringspartierne og SF om, for jeg kan jo sådan høre på debattens forløb, at hvis der skal opnås et fornuftigt resultat her, så må det være i den omegn, at der skal forhandles.

Jeg vil da give tilsagn om, at Enhedslisten vil gå ind i sådan en forhandling, og jeg har også tilkendegivet, i hvilken retning de ønsker, som vi har, vil gå.

Nu holder jeg jo den her tale på vegne af mit partis ordfører, hr. Søren Kolstrup. Han har